

SZKOŁA PODSTAWOWA IM. MARII KONOPNICKIEJ W MIEJSKIEJ GÓRCIE

„posłuchajmy, jak bije olbrzymie, / zielone serce przyrody”

To przesłanie Konstantego Ildefonsa Gałczyńskiego z wiersza o wielkiej przygodzie *Kronika olsztyńska* tak wiele mówi. Jest w nim tyle zachwyty nad ojczystą przyrodą, że warto by w młodym pokoleniu wyrobić umiłowanie przyrody ojczystej, chęć poznania jej uroku. Nasi uczniowie wpatrzeni w komputer są najczęściej ślepi i głusi na otoczenie. Nie chcą wędrować po lesie, uważając, że to strata czasu. To rodzice, szkoła, nauczyciele powinni pokazać im ile przyjemności daje obcowanie z przyrodą, jak wzbogaca wiedzę i jak dodatnio wpływa na nas. Może też zrozumieją sens wspomnianego wiersza, a przede wszystkim co miał na myśli nasz poeta mówiąc:

*Starym borom nowe damy imię,
nowe ptaki znajdziemy i wody,
posłuchamy, jak bije olbrzymie,
zielone serce przyrody.*

Wkraczanie młodego człowieka w dorosłe życie, w okres, który polega na nieustannym odkrywaniu siebie samego i otaczającego go świata jest bardzo ważne. Czas ten ma szczególne znaczenie dla dalszego rozwoju. Wszystko jest nowe, nieznanne, wszystkiego trzeba się uczyć. Młody człowiek staje się wtedy wielkim odkrywcą, dla którego każdy, nawet najmniejszy przedmiot, zjawisko stanowią cenną wartość. To właśnie życie staje się dla niego wyjątkową przygodą –ale tego trzeba nauczyć.

Ostatnie dwa wersy wspomnianego na wstępie wiersza brzmią następująco: „*posłuchajmy, jak bije olbrzymie, / zielone serce przyrody”*. Jest to przepiękna przenośnia-uosobienie całej przyrody, która jest nieodłączną towarzyszką życia człowieka. Ma ona serce, to znaczy wyznacza pewien regularny rytm i nim się kieruje. Trzeba słuchać serca przyrody, dbać o nią. Szkoła Podstawowa im. M. Konopnickiej w Miejskiej Górcie nawiązała ścisłą współpracę z leśniczym. Nauczyciele z dziećmi mają spotkania w lesie, na których pan leśniczy przeprowadza pogadanki o tym czym dla nas jest las, co należy robić, by stał się dla nas miejscem relaksu, ale i czego możemy się nauczyć spacerując wśród wysokich drzew. Trzeba po prostu umieć patrzeć i słuchać. Zainteresowania przyrodą naszego środowiska, chęć

pogłębienia wiadomości o niej to między innymi przystąpienie do Powiatowego Konkursu Plastycznego *POD PATRONATEM NADLEŚNICTWA PIASKI*.

Cele konkursu są następujące:

- zainteresowanie dzieci i młodzieży pięknym krajobrazem polskich lasów,
- dbanie o naturalne środowisko regionu,
- wychowanie przez sztukę i dla sztuki,
- uwrażliwienie na estetykę prac,
- zachęcanie dzieci i młodzieży do udziału w konkursach.

Konkurs kierowany jest do uczniów szkoły podstawowej, gimnazjum i osób z niepełnosprawnością intelektualną w stopniu lekkim, umiarkowanym i znacznym, warsztatów terapii zajęciowej w wieku od 10 - 25 lat powiatu rawickiego.

Przedmiotem konkursu jest wykonanie pracy plastycznej.

Każdy uczestnik wykonuje jedną pracę zgodną z tematem "Zwierzęta chronione w naszym regionie", "W magicznym lesie".

Do każdej pracy musi zostać dołączona wypełniona karta zgłoszenia, przyklejona na odwrocie pracy konkursowej.

Zgodnie z regulaminem szkoła przesyła trzy najlepsze prace z każdego przedziału wiekowego:

- I - grupa: uczniowie Szkół Podstawowych, klasy IV- VI,
- II – grupa: uczniowie Gimnazjum, klasy I- III,
- III - grupa: 9 - 13 lat uczniowie z niepełnosprawnością intelektualną,
- IV - grupa: 14 - 18 lat uczniowie z niepełnosprawnością intelektualną,
- V - grupa: 18 - 25 lat uczniowie z niepełnosprawnością intelektualną.

Nagrodzone i wyróżnione prace były zaprezentowane na wystawie pokonkursowej w dniu rozstrzygnięcia konkursu, autorzy najciekawszych prac otrzymali nagrody rzeczowe.

Oto ogłoszone wyniki:

27kwietnia 2015r.– ogłoszenie wyników i wręczenie nagród na II Konferencji "Czego Jaś się nie nauczył - tego Jan nie będzie umiał".

Konkurs powiatowy: "Zwierzęta chronione w naszym regionie".

27kwietnia 2016r.– ogłoszenie wyników i wręczenie nagród na II Konferencji "1050 ROCZNICA CHRZTU POLSKI".

Konkurs powiatowy: "W magicznym lesie".

Dzięki współpracy z Nadleśnictwem Piaski dzieci wzięły udział w sprzątaniu świata i lasu, zbiorce kasztanów i żołądki dla zwierząt leśnych. Były bardzo zadowolone, że mogą przyczynić się do utrzymania ładu i porządku, jak to mówiły, w naszym lesie.

Chcąc uzyskać pozytywne rezultaty z kontaktu dziecka z przyrodą, musimy my – dorośli, czuwać i umiejętnie nim kierować. To w dużej mierze od rodziców, nauczycieli zależy czy dziecko będzie wzrastało w poczuciu szacunku i podziwu dla piękna przyrody, czy też będzie ją niszczyć. Mądrze to wyraził J. Kulpa „*środowisko należy poznać, aby lepiej i mądrzej w nim żyć, aby je przekształcać i rozwijać*”.

Dziecko jest niestrudzonym badaczem przyrody, dlatego stosunkowo łatwo jest podtrzymywać w nim zainteresowanie otaczającym światem. Dorośli powinni wykorzystać dociekliwość poznawczą dziecka i pomagać w kształtowaniu, poszerzaniu jego wiedzy. Ich zadaniem jest rozwijać naturalną dziecięcą ciekawość świata w trwale zainteresowanie przyrodnicze. Poznając fakty, wykonując odpowiednie czynności, dzieci rozwijają spostrzegawczość, nasilają swoje myślenie, umacniają zainteresowania przyrodą, przeżywają i odczuwają jej piękno. Co istotne, rozwój wrażliwości, wyobraźni osiągnięty przez dziecko na tym etapie edukacji ma charakter trwałej postawy wobec naturalnego środowiska.

Należy więc kontynuować współpracę z leśnictwem, brać udział w konkursach przyrodniczych, organizować wycieczki do lasu, nauczyć zachowania w lesie, posłuchać jak bije olbrzymie, / zielone serce przyrody.

Inicjatorkami całego przedsięwzięcia są: Elżbieta Kusztełak, Anna Jagła.

Anna Jagła